

Arrest

nr. 264 857 van 3 december 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 6 maart 2020, samen met hun minderjarig kind R., België zijn binnengekomen, dienden op 11 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 25 juni 2021 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brieven van 28 juni 2021 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, V.O.E.B., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 11/03/2020

Op 30 april 2021, van 08.40 uur tot 12.25 uur, had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Céline Herssens loco meester Alexander Loobuyck, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op X 1992 geboren te X, El Salvador. Tot 2016 woonde u samen met uw ouders in hun huis in Soyapango in het departement San Salvador. Nadat u in januari 2016 trouwde met uw man O.C.J.D. (DVZ (...), CGVS (...)) gingen jullie samenwonen in de colonia Rita in San Salvador, in een appartement dat jullie huurden van uw neef. In april 2018 liet uw neef weten dat hij werd afgeperst en met de dood bedreigd werd. Daarnaast ging uw dochter O.V.R.E. (DVZ (...)) bijna geboren worden, waarop jullie besloten te verhuizen naar het huis van uw schoonouders in de colonia Centro América in San Salvador. Omstreeks juli 2018 werd uw neef vermoord.

In februari 2019 startte uw man zijn eigen zaak als kok waarbij hij eten leverde op bestelling. Omdat hij het wilde vermijden renta te moeten betalen gaf hij het bedrijfje nooit een officiële naam. Zelf werkte u als massagetherapeute en hielp u ook met de leveringen van de bestellingen. Jullie financiële situatie in El Salvador was goed.

Jullie kregen problemen op 18 januari 2020 toen u jullie dochter ging afzetten bij uw moeder in Soyapango. Toen u af de bus stapte aan het einde van de route 7 zag u dat u gevolgd werd door twee vrouwen. De vrouwen spraken u aan, vroegen uw identiteitskaart en vroegen u wat u in de buurt deed. Ze probeerden uw dochter te grijpen en doorzochten de pampertas. U hield uw dochter stevig vast en zei dat u uw identiteitskaart niet bij had en dat u naar uw moeder ging. Omdat ze wilden controleren of u echt naar uw moeder ging, kwamen ze met u mee tot aan de deur. Daar aangekomen zeiden ze tegen uw moeder dat als ze u nog eens zagen dat ze u zouden vermoorden en uw dochter zouden doen verdwijnen. Daarna gingen ze er vandoor met de pampertas met daarin onder andere uw gsm en wat geld. U verwittigde uw man die voor u een Uber regelde om u te komen halen bij uw moeder. Zelf vermeed uw man het om naar Soyapango te komen omdat hij tattoos heeft en bang was om beschouwd te worden als een lid van een (rivaliserende) bende en omdat hij het daar te gevaarlijk vond.

Op 7 februari 2020 ging u samen met uw man klacht indienen over het voorval. Omdat uw gsm gestolen werd gaf u het telefoonnummer van uw man op. Op 2 maart 2020 kreeg uw man plots een oproep van een zekere A. die zei dat hij samen met u en jullie dochter naar Soyapango moest gaan, naar het politiekantoor. Jullie vonden het verdacht en gingen niet naar Soyapango. Nadien hebben jullie niets meer van deze persoon vernomen.

Enkele dagen voor jullie vertrek kreeg uw man nog een Whatsapp-bericht waarin stond dat 'ze na de quarantaine weer gaan werken om u te dienen'. Hij denkt dat dit bericht van de politie is omdat hij niet weet wie het anders zou zijn. Hij negeerde dit bericht en hij heeft tot op heden niets meer vernomen van deze personen of de politie.

Op 5 maart 2020 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 11 maart 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indienden.

Na jullie vertrek uit het land werd de eigenaar van een carwash in de buurt van uw schoonouders gedood met meerdere gewoenshoten. Uw schoonvader en schoonzus waren toen in de buurt, maar ze werden niet geraakt en kwamen veilig thuis. Uw man is bezorgd en probeert daarom veel contact te houden met hen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: jullie internationale paspoorten, jullie nationale identiteitskaarten, jullie huwelijksakte, het paspoort en de geboorteakte van jullie dochter, een klacht die u indiende bij de politie in El Salvador, enkele persartikels, een WhatsApp-bericht dat uw man ontving en informatie over de moord op de eigenaar van de carwash.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de bendes uw dochter zullen vermoorden.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uw land aannemelijk maakt. Daarnaast maakt u evenmin aannemelijk dat u in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uw land rechtvaardigt.

Uw relaas als zou u uw land verlaten hebben omwille van het feit dat u belaagd, bedreigd en bestolen werd door twee bendeleden in de gemeente Soyapango wordt niet geloofwaardig bevonden omdat uw verklaringen met betrekking tot deze feiten geplaagd worden door tegenstrijdigheden en elementen die niet plausibel overkomen.

U verklaart problemen te hebben gekregen toen u uw dochter naar uw moeder ging brengen in Soyapango. Om te beginnen wordt opgemerkt dat u nooit eerder problemen had met bendeleden in de buurt en dit terwijl u uw dochter al sinds ze één jaar oud was twee keer per week naar uw moeder bracht (CGVS (...)B, p. 12). Daarbij weet u ook niet te verklaren om welke reden u plots een doelwit zou zijn geworden voor deze twee vrouwen of waarom u dat in de toekomst nog zou zijn (CGVS (...), p. 13). Dit element doet al afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder komt de werkwijze van uw vervolgers weinig plausibel over. Zo verklaart u dat u weet dat in de buurt van de bushalte de bende 18 domineert en dat het in de buurt van uw moeder de bende Mara Salvatrucha (MS) is (CGVS (...)B, p. 16). Het is echter niet aannemelijk dat bendeleden van een bepaalde bende zich zo maar vrij zouden kunnen verplaatsen van hun eigen grondgebied naar het grondgebied van een andere bende zonder zichzelf in gevaar te brengen. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u belaagd werd door bendeleden van een bepaalde bende en dat zij u volgden naar het huis van uw moeder en zich dus zo begaven op het grondgebied van een andere bende. Deze verklaringen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien geeft u aan dat de vrouwen zich niet identificeerden en dat u ook niet weet van welke bende ze zouden zijn. U stelt dat u zeker bent dat het bendeleden waren omdat ze u niet toevallig controleerden, maar het echt op u gemunt hadden. U zegt dat het misschien kan zijn door uw tattoos (CGVS (...)B, p. 9, p.16). U baseert zich echter op vermoedens die u niet weet hard te maken. De vrouwen hebben zich namelijk niet geïdentificeerd, ze hebben niets gezegd over uw tattoos en er zijn geen aanwijzingen om er vanuit te gaan dat ze het om een bepaalde reden specifiek op u gemunt hadden (CGVS (...)B, p. 16). Het is dan ook niet aannemelijk dat u plots door deze personen geviseerd werd. Bovendien zijn uw verklaringen strijdig met die van uw man. Hij beweerde namelijk bij zijn interview bij de DVZ dat de vrouwen van de bende 18 waren en dat ze u aanspraken omdat u tatoeages had (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Bij het CGVS spreekt uw man zijn eigen verklaringen dan weer tegen door te zeggen dat de vrouwen zich niet identificeerden dus dat hij niet weet of ze van de bende 18 of van de bende MS waren (CGVS (...), p. 9). Ook over wat gebeurde na de feiten legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens uw eerste interview bij de DVZ dat uw man u kwam ophalen bij uw moeder in Soyapango (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaart u echter dat uw man zich nooit naar Soyapango begaf omdat dat te gevaarlijk was en dat hij daarom die dag een Uber stuurde om u op te halen (CGVS (...)B, p. 10). Al deze tegenstrijdigheden halen uw geloofwaardigheid verder onderuit.

Wat betreft de klacht die u voorlegt wordt opgemerkt dat de inhoud ervan niet overeen komt met uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Zo staat er in de klacht te lezen dat u door twee vrouwen werd aangesproken aan de bushalte en dat ze uw zak doorzochten. Nadat u aan de vrouwen zei dat u uw identiteitskaart niet bijhad zeiden ze dat ze u niet meer wilden zien of ze zouden u doden. Daarna zouden de vrouwen vertrokken zijn (stuk 9). Hieruit blijkt dus volstrekt niet dat de vrouwen u om een bepaalde reden als doelwit zagen.

Bovendien staat er ook nergens vermeld dat ze uw spullen zouden hebben meegenomen. Meer nog bij de omschrijving van de feiten staat enkel dat het om 'verbale beledigingen' ging. Nergens staat in de aangifte iets vermeld van een diefstal of een overval, dit terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat uw pampertas met wat babyspullen, wat geld en uw gsm werd meegenomen (CGVS (...)B, p. 9-10, p. 13-14). Het feit dat de inhoud van uw klacht strijdig is met uw verklaringen bij het CGVS raakt eens te meer aan de geloofwaardigheid van het bestaan van de ingeroepen feiten. Ook de bewijswaarde van het document wordt hierdoor verminderd.

Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden zegt u dat de politie uw verklaring niet wilde noteren en dat men u simpelweg zei dat u beter niet meer naar Soyapango ging. Verder blijft u herhalen dat de politie geen interesse had in uw verhaal en daarom niet de volledige feiten noteerde (CGVS (...)B, p. 13). Het is echter niet aannemelijk dat de politie in dat geval zo maar uw verklaringen zou aanpassen en niet zou noteren wat u zei. Bovendien hebt u nooit eerder aangegeven dat de klacht niet correct genoteerd werd en zegt u dat pas wanneer er tijdens uw persoonlijk onderhoud expliciet naar gevraagd wordt (CGVS (...)B, p. 13). Het feit dat u hierover niets vermeldt tot het u gevraagd wordt tast dan ook verder de geloofwaardigheid van de gebeurtenis aan.

Daarenboven is het ook weinig aannemelijk dat u niet meteen na de feiten klacht zou gaan indienen, maar dat u hier bijna drie weken mee zou hebben gewacht. U tracht dit te verklaren door te zeggen dat u bang was en moest wachten op uw man (CGVS (...)B, p. 14). Het is echter niet aannemelijk dat uw man zich op geen enkel moment vroeger zou kunnen vrij maken om met u naar de politie te gaan. Wanneer dergelijke feiten zich voordoen en u hulp zoekt bij de politie, mag men toch verwachten dat u sneller aangifte gaat doen en daarbij verzekert dat alles correct genoteerd wordt. Hierbij wordt nog opgemerkt dat u klacht ging indienen op dezelfde dag dat jullie de paspoorten aanvroegen waaruit wordt afgeleid dat u op het moment dat u de klacht liet opstellen al beslist had dat u het land ging verlaten. Ook uw man vermeldde bij zijn interview bij de DVZ dat hij begon op te zoeken naar welk land jullie konden vluchten alvorens hij vermeldde dat u klacht ging indienen op 7 februari (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Het lijkt er dan ook op dat u enkel aangifte indiende met het idee de klacht als bewijsstuk te hebben wanneer u het land zou verlaten. Deze vaststellingen zorgen er opnieuw voor dat de bewijswaarde van uw document verminderd wordt, net als de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Na het indienen van de aanklacht en vlak voor u het land ging verlaten zou uw man nog een keer gebeld zijn door een onbekend nummer waarbij de beller jullie aanmaande naar het politiekantoor van Soyapango te gaan (CGVS (...)B, p. 14). Om te beginnen bent u tegenstrijdig over wanneer jullie nu precies gecontacteerd werden. Zo verklaarde u bij de DVZ dat het drie dagen na het indienen van de aanklacht was, wat begin februari zou zijn (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat het drie dagen voor jullie vertrek uit het land was, wat overeenkomt met de verklaringen van uw man, maar zou betekenen dat het begin maart was (CGVS (...), p. 10; CGVS (...)B, p. 14). Verder zijn jullie verklaringen wat betreft de inhoud van het telefoontje zijn vaag en onaannemelijk, er wordt dan ook geen geloof aan gehecht. Zo verklaart u dat uw man gebeld werd door een persoon die zei dat hij A. heette en dat jullie naar het politiekantoor in Soyapango moesten gaan, verder weet u er niets over (CGVS (...)B, p. 15). Volgens uw man was het inderdaad iemand genaamd A. en wilde die jullie iets aandoen, maar hij weet niet wie die persoon is (CGVS (...), p. 11). Hoe dan ook zouden jullie na dit ene telefoontje niets meer van deze persoon vernomen hebben. Jullie gingen niet naar het politiekantoor in Soyapango en hadden geen verdere problemen (CGVS (...)B, p. 15). Uit deze oproep blijkt dan ook geen nood aan internationale bescherming.

Naast het telefoontje vermeldt u nog één Whatsapp-bericht dat uw man zou ontvangen hebben rond de tijd dat jullie het land verlieten, u legt hiervan een printscreen neer. Om te beginnen wordt opgemerkt dat u verklaart dat u eigenlijk niet zeker weet of uw man het bericht ontving toen jullie al hier waren of nog ginder. Daarnaast zegt u dat de verzender zich voorstelde als A. (CGVS (...)B, p.15). Uw man daarentegen verklaart dat hij zijn gsm achterliet bij zijn moeder toen jullie het land verlieten en dat hij op de dag dat jullie vertrokken waren een printscreen van zijn moeder kreeg met de melding dat er een bericht was toegekomen (CGVS (...), p. 11). Uit de printscreen zelf kan de datum niet worden afgeleid aangezien er enkel 'vandaag' op staat. Hoe dan ook is jullie tijdlijn niet geloofwaardig aangezien de door jullie aangehaalde feiten dateren van vlak voor de coronapandemie en de eerste quarantaineperiode in El Salvador pas begon op 21 maart 2020 (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u rond 5 maart 2020 al dergelijk bericht ontving. Ook wat betreft de inhoud van dit bericht kan totaal geen link met jullie zaak worden gelegd. Evenmin kan eruit worden afgeleid dat jullie gevaar liepen of bedreigd werden. In het bericht staat immers niets anders te lezen dan: "Goedemiddag, na de quarantaine zullen we weer werken om u te dienen", er wordt dus niets vermeld over een zekere

'A.'. Initieel verklaart uw man nog dat hij vermoedt dat het bericht misschien van de politie kon zijn (CGVS (...), p. 11). Er is echter geen enkele aanwijzing om aan te nemen dat het bericht dat hij kreeg van de politie kwam. Hij verklaart dat door te zeggen dat er verwezen wordt naar het behandelen van 'uw zaak', maar dat is niet wat er in het bericht staat. Zijn naam of uw naam of die van jullie dochter worden niet vermeld, de berichten zijn niet ondertekend, het is niet duidelijk van wie de berichten afkomstig zijn en er wordt niets specifiek over een zaak vermeld. Dat uw man denkt dat het bericht misschien van de politie zou zijn houdt dan ook geen steek. Bovendien hebben jullie, behoudens dit bericht en tot op heden, nooit nog iets vernomen van bendeleden of van de politie (CGVS (...), p. 11). Deze printscreen is dan ook onvoldoende bewijskrachtig om in uwen hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat u gevaar loopt bij een eventuele terugkeer naar El Salvador.

Het loutere feit dat jullie tattoos hebben, volstaat evenmin om in uwen hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Naast bovenstaande problemen, die niet geloofwaardig blijken, haalt u immers geen andere elementen aan die erop wijzen dat u omwille van uw tattoos nood zou hebben aan internationale bescherming. Uw man verklaart bovendien zelf dat hij nooit problemen heeft ondervonden in El Salvador, niet omwille van zijn tatoeages en niet om andere redenen (CGVS (...), p. 9).

Verder legt u een persartikel voor waarin de moord op een man in 2018 in de colonia Santa Rita vermeld wordt, volgens u gaat dit over uw neef. Wat betreft de moord op uw neef wordt opgemerkt dat, hoewel het om zware feiten gaat, uit deze specifieke situatie geen nood aan bescherming in uwen hoofde kan worden afgeleid aangezien u of uw man hier niet persoonlijk bij betrokken waren. Uw neef waarschuwde u op voorhand dat hij problemen had, waardoor jullie al verhuisd waren toen hij vermoord werd. Verder geeft u zelf aan nooit problemen te hebben gekend tijdens uw verblijf van bijna twee jaar in de colonia Santa Rita (CGVS (...)B, p. 11).

Wat betreft de moord op de eigenaar van de carwash in jullie buurt wordt vastgesteld dat jullie, noch jullie familie, hier persoonlijk iets mee te maken hadden. Hoewel verwerpelijk, kan uit deze situatie dan geen nood aan bescherming worden afgeleid. Uw schoonvader en schoonzus leken in dit geval toevallige passanten die zich op het verkeerde moment op de verkeerde plaats bevonden (CGVS (...)B, p. 17, CGVS (...), p. 7). Het nieuwsbericht van Facebook dat u voorlegt bevestigt de moord op de eigenaar van de carwash, maar verandert niets aan de inhoud van uw beslissing. Het persartikel dat u voorlegt bevestigt de verklaringen van uw man aangaande een eerdere aanval op dezelfde persoon in juni 2020 (CGVS (...), p. 12).

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat er zwaarwegende redenen bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie moet koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u indient kunnen aan bovenstaande beslissing niets veranderen. Jullie internationale paspoorten, jullie nationale identiteitskaarten, jullie huwelijksakte, het paspoort en de geboorteakte van jullie dochter bevestigen jullie identiteit die momenteel door het CGVS niet betwist wordt.

De voorpagina van de krant, waar een titel op staat over de verdwijning van een jongetje van drie, dient u in ter illustratie van de algemene situatie in uw land (CGVS (...)B, p. 13). Het CGVS is op de hoogte van deze situatie, maar stelt vast dat het louter verwijzen naar een bepaalde situatie niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. U moet dit in concreto aantonen en blijft wat dat betreft in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M.

t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bende-gerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen,

drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, O.C.J.D., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 11/03/2020

Overdracht CGVS: 25/08/2020

Op 30 april 2021, van 13.35 uur tot 16.00 uur, had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Céline Herssens loco meester Alexander Loobuyck, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 19 juni 1993 geboren te San Salvador, El Salvador. Tot 2016 woonde u samen met uw ouders in hun huis in de colonia Centro América in San Salvador. Nadat u in januari 2016 trouwde met uw vrouw V.O.E.B. (DVZ (...), CGVS (...))B gingen jullie samenwonen in de colonia Rita in San Salvador, in een appartement dat jullie huurden van een neef van uw vrouw. In april 2018 liet de neef van uw vrouw weten dat hij werd afgeperst en met de dood bedreigd werd. Daarnaast ging uw dochter O.V.R.E. (DVZ (...)) bijna geboren worden, waarop jullie besloten terug te verhuizen naar het huis van uw ouders. Omstreeks juli 2018 werd de neef van uw vrouw vermoord.

In februari 2019 startte u uw eigen zaak als kok waarbij u eten leverde op bestelling. Omdat u het wilde vermijden renta te moeten betalen gaf u het bedrijfje nooit een officiële naam. Uw vrouw werkte als massagetherapeute en hielp u ook met de leveringen van de bestellingen. Jullie financiële situatie in El Salvador was goed.

Jullie kregen problemen op 18 januari 2020 toen uw vrouw jullie dochter bij haar moeder ging afzetten in Soyapango. Toen ze af de bus stapte aan het einde van de route 7 zag ze dat ze gevolgd werd door twee vrouwen. De vrouwen spraken haar aan, vroegen haar identiteitskaart en vroegen haar wat ze in de buurt deed. Ze probeerden uw dochter te grijpen en doorzochten de pampertas. Uw vrouw hield jullie dochter stevig vast en zei dat ze haar identiteitskaart niet bij had en dat ze naar haar moeder ging. Omdat ze wilden controleren of uw vrouw echt naar haar moeder ging, kwamen ze met haar mee tot aan de deur. Daar aangekomen zeiden ze tegen uw schoonmoeder dat als ze uw vrouw nog eens zagen dat ze haar zouden vermoorden en uw dochter ook. Daarna gingen ze er vandoor met de pampertas met daarin onder andere ook de gsm van uw vrouw en wat geld. Op 7 februari 2020 ging u samen met uw vrouw klacht indienen over het voorval, omdat haar gsm gestolen werd gaf ze uw telefoonnummer op.

Op 2 maart 2020 kreeg u plots een oproep van een zekere A. die zei dat u met uw vrouw en dochter naar Soyapango moest gaan, naar het politiekantoor. U vond dit verdacht en ging niet naar Soyapango. Nadien hebt u niets meer van deze persoon vernomen.

Uw gsm bleef achter bij uw ouders toen u het land verliet. De dag dat u naar België vertrok liet uw moeder u weten dat u een WhatsApp-bericht ontvangen had waarin stond dat 'ze na de quarantaine weer gaan werken om u te dienen'. U denkt dat dit bericht van de politie is omdat u niet weet wie het anders zou zijn. U negeerde dit bericht en hebt tot op heden niets meer vernomen van deze personen of de politie.

Persoonlijk hebt u nooit problemen gehad in uw land van herkomst. Aangezien u tattoos hebt vermeed u het zelf altijd om naar Soyapango te gaan, uit vrees om als lid van een (rivaliserende) bende aangezien te worden.

Op 5 maart 2020 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 11 maart 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indienden.

Na jullie vertrek uit het land werd de eigenaar van een carwash in jullie buurt gedood met meerdere geweschoten. Uw vader en uw zus waren toen in de buurt, maar ze werden niet geraakt en kwamen veilig thuis. U bent bezorgd en probeert daarom veel contact te houden met hen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: jullie internationale paspoorten, jullie nationale identiteitskaarten, jullie huwelijksakte, het paspoort en de geboorteakte van jullie dochter, een klacht die u indiende bij de politie in El Salvador, enkele persartikels, een WhatsApp-bericht dat u ontving en informatie over de moord op de eigenaar van de carwash.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de bendes uw dochter zullen vermoorden.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming grotendeels op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw vrouw V.O.E.B. In het kader van haar verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van haar vluchtmotieven. Gezien u zich beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw echtgenote. De beslissing van uw echtgenote luidt als volgt: [idem bestreden beslissing verzoekster]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Wat vooreerst de vluchtelingenstatus betreft, lichten verzoekers toe als volgt:

"II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partijen er niet in geslaagd zijn om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partijen evenmin in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt dat er geen geloof wordt gehecht aan de belagingen en de afpersingen door de bendeleden;

Verwerende partij stelt eersten het volgende:

[citaat bestreden beslissingen]

De redenering van verwerende partij snijdt geen hout. Dat verwerende partij bepaalde handelingen en acties van verwerende partij 'wenig plausibel' vindt, vormt uiteraard geen ernstige reden om hun relaas in twijfel te trekken. Uiteraard kunnen verzoekende partijen geen sluitend antwoord geven waarom de bendeleden hen juist dan voor de eerste keer aanspraken.

Verzoekende partij kan alleen maar haar vermoedens uiten over waarom de bendeleden haar daar aanspraken en waarom zij een risico namen om zich in die wijk te begeven. Zij denkt dat het is omwille van haar tattoos die zichtbaar waren en dat de bendeleden zeker wilden zijn dat zij geen lid was van een andere bende en de waarheid vertelde over waar zij naartoe ging, zijnde naar haar moeder.

Eerste verzoekende partij kan zich alleen maar baseren op haar vermoeden dat de twee vrouwen bendeleden waren, zij identificeerden zich immers niet en het staat niet op hun voorhoofd geschreven dat zij bendeleden zijn. Zij kent niettemin de werking van de bendeleden en hun modus operandi en wist onmiddellijk dat deze vrouwen bendeleden waren toen zij haar controleerden.

Wat de vermeende tegenstelling tussen hun verklaringen op de DVZ en het gehoor op het CGVS betreft, merken verzoekende partijen op dat zij amper de tijd kregen om alles uit te leggen. Tweede verzoekende partij was ook niet aanwezig toen eerste verzoekende partij aangesproken werd door de bendeleden dus zij kan evenmin weten tot welke bende deze vrouwen behoorden. Op de DVZ vroegen zij verzoekende partijen te specificeren tot welke bendeleden deze vrouwen behoorden, zij hebben hun vermoedens geuit, maar konden dat uiteraard niet met zekerheid weten. Bij de DVZ werd er geen enkele nuance gemaakt door verwerende partij in de verklaringen die zij gaven. Verwerende partij noteerde alles 'kort en bondig'. Het gaat dan ook niet op om verzoekende partij thans vermeende tegenstellingen te verwijten. Pas op het CGVS kregen zij immers de kans om alles uitgebreid uit te leggen.

Tweede verzoekende partij was in het verleden nooit in Soyapango geweest, maar op de dag van het incident nam hij toch de risico om met een Uber haar vrouw en haar kind te gaan halen. Op die dag woog de risico voor haar eigen leven niet op tegen het risico dat eerste verzoekende partij en hun kind opliep. Tweede verzoekende partij wilde hen zo snel mogelijk gaan halen uit Soyapango en nam een Uber om hen te gaan halen.

II.1.2 Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[citaat bestreden beslissingen]

Verwerende partij is klaarblijkelijk blind voor de werking van de politie in El Salvador. Zoals eerste verzoekende partij verklaarde op het CGVS, wilde de politie bepaalde zaken niet noteren in de klacht. Verwerende partij vindt dit 'niet aannemelijk' - quod certe non.

Echter, uit verschillende rapporten blijkt dat de politie bijzonder corrupt is en vaak geïnfilteerd is door bendeleden.

Zij staan immers gekend informatie over klachten door te spelen aan de bendeleden, zoals ook blijkt uit het Country Policy and Information Note van januari 2021 : (stuk 5)

p. 78-80

[citaat uit verzoekschrift, stuk 5, p. 79-81]

De redenering en motivering van verwerende partij is dan ook bijzonder onzorguldig en toont een totaal gebrek aan inlevingsvermogen in de situatie van verzoekende partij aan.

Dat verwerende partij de incidenten 'vreemd en weinig aannemelijk' vindt, doet geen afbreuk aan de gebeurtenissen hetgeen verzoekende partij ertoe gedwongen heeft om El Salvador te verlaten.

Dat verzoekende partijen initieel ook geen klacht durfden in te dienen hoeft juist om deze reden niet te verbazen. Immers, zij wist ook hoe de politie te werk ging, maar zij waren ten einde raad en zagen geen andere uitweg dan toch te trachten de bescherming van hun eigen autoriteiten te vragen.

Zij vroegen hun paspoorten aan als voorzorg, niet omdat ze al van plan waren om het land te verlaten. Zij hoopten dat de politie hen zou beschermen, wat een ijdele hoop bleek. Zij zagen dan ook geen andere mogelijkheid meer dan het land te verlaten.

II.1.3. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[citaat bestreden beslissingen]

Het telefoontje dat tweede verzoekende partij was drie dagen voor hun vertrek en niet na de klacht. Tweede verzoekende partij heeft dat telefoontje gehad en herinnerde zich nog exact herinneren. Eerste verzoekende partij heeft bijzonder veel meegemaakt en kan zich ook niet alle details en data meer herinneren.

Naast het telefoontje werden zij ook bedreigd via Whatsapp, door het zelfde nummer. Hierover stemt verwerende partij het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Het nummer op Whatsapp was hetzelfde nummer dat tweede verzoekende partij gebeld had. Verzoekende partij herkende het nummer omdat zij het opgeslaan had. Deze bedreiging kwam nadat zij reeds in België waren. De GSM van tweede verzoekende partij lag inderdaad bij haar schoonmoeder. Zij heeft hier een screenshot van genomen en opgestuurd naar verzoekende partijen. Verzoekende partijen begrijpen dan ook niet wat hier zo vreemd aan zou zijn.

Verwerende partij legt alle feiten naast zich neer en focust zich enkel en alleen op haar subjectief aanvoelen, wat zij meent dat er zou moeten gebeurd zijn conform de voor haar beschikbare rapporten en wat haar 'logischer' lijkt. Zoals hierboven aangehaald, is het doen en laten van de bendeleden geen exacte wetenschap en dient verwerende partij een grondig en degelijk onderzoek te doen naar het relaas van verzoekende partij, wat zij nagelaten heeft te doen.

Dergelijke manier van redeneren en gebrekkig onderzoeken schendt op flagrante wijze het zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsverplichting

II.1.4. Het is duidelijk dat verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent. Verzoekende partijen werden bedreigd, afgeperst en in elkaar geslagen. Zij konden geen kant meer op. Zij begrijpen dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor hun leven bij terugkeer naar El Salvador.

Uit de motivering van verwerende partij blijkt dan ook hoe onredelijk en onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij.

Verzoekende partijen meent dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus."

Verzoekers stellen daarnaast dat zij minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeren de motieven van de bestreden beslissingen over artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en stellen niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van deze motieven kan stellen dat zij zonder gevaar voor hun leven kunnen terugkeren naar El Salvador. Zij benadrukken verder dat het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert achterhaald is en wijzen erop dat anno 2021 de (humanitaire) situatie in El Salvador, dat wordt gerund door bendes en wordt gezien als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, volledig ontspoord is. Zij citeren hierbij uit een persartikel van 22 november 2019 uit The Guardian en uit een artikel van 30 november 2019 uit Foreign Policy.

Verder voeren verzoekers aan dat de situatie volledig dreigt te ontsporen door de huidige coronacrisis. Zij menen dat de commissaris-generaal bezwaarlijk kan volharden dat zij kunnen terugkeren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet enkel zullen verzoekers geconfronteerd worden met bendes die hen afpersen, zij zullen tevens geen werk vinden door de huidige coronacrisis, noch zullen zij de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet raken met de ziekte.

Verzoekers besluiten dan ook als volgt:

"II.1.6. Verzoekende partijen menen dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens het statuut van subsidiaire bescherming aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers de "Country Policy and Information Note: El Salvador: Fear of gangs" van UK Home Office van januari 2021 (stuk 5) toe aan het verzoekschrift.

2.1.3. In een aanvullende nota van 22 oktober 2021 brengt de commissaris-generaal de COI Focus "Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire" van Cedoca van 13 juli 2021 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekers slagen er niet in hun nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

De bestreden beslissingen oordeelden terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan het ingeroepen incident waarbij verzoekster op 18 januari 2020 in Soyapango zou zijn bedreigd en bestolen door twee bendeleden. De Raad stelt vast dat verzoekers' verweer in het verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het volharden in de geloofwaardigheid van hun verklaringen en het op algemene wijze minimaliseren en in twijfel trekken van de bevindingen van de commissaris-generaal. Hiermee slagen zij er echter niet in om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers voeren vooreerst aan dat zij geen sluitend antwoord kunnen geven waarom de bendeleden verzoekster aanspraken en een risico namen om zich in een wijk te begeven waar een andere bende de controle had. Zij geven in het verzoekschrift hun vermoedens mee en menen dat het loutere feit dat de commissaris-generaal bepaalde gedragingen van de bendeleden niet plausibel vindt, geen reden vormt om hun relaas in twijfel te trekken. Dergelijk algemeen verweer laat echter niet toe om de motieven van de bestreden beslissingen *in concreto* te weerleggen. Verzoekers' verklaringen kunnen een voldoende bewijs vormen van hun hoedanigheid als vluchteling op voorwaarde dat deze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. Dat verzoekers niet kunnen verklaren waarom verzoekster in januari 2020 ineens een doelwit vormde voor de bendeleden is niet aannemelijk en tast de geloofwaardigheid aan van hun relaas. Ook de door verzoekers beschreven handelswijze van de bendeleden, waarbij zij zich naar een wijk zouden hebben begeven die onder controle stond van een andere bende, is niet geloofwaardig in de Salvadoraanse context van vijandschap tussen de bendes. Dergelijke vaststelling doet wel degelijk verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten.

Verzoekers herhalen in het verzoekschrift de verklaringen van verzoekster dat de bendeleden zich niet geïdentificeerd hebben en zij dus enkel vermoedde dat het bendeleden waren op basis van de werking van de bendes. Dit verweer doet echter geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissingen dat verzoekers' verklaringen tegenstrijdig zijn. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure immers dat "[t]wee vrouwen van de bende 18" verzoekster onderschepten (CGVS-vragenlijst verzoeker, stuk 8, p. 2), terwijl zij later verklaren dat de bendeleden zich niet geïdentificeerd hebben en zij dus niet weten van welke bende deze afkomstig zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 8; Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 4, p. 16). In zoverre verzoekers aanvoeren dat verzoekers bij aanvang van de procedure amper tijd kregen om alles uit te leggen, wijst de Raad erop dat verzoekers bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen worden dat van hen verwacht wordt dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeven die tot hun vlucht hebben geleid. Het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen ontslaat hen geenszins van hun medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk hun asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de procedure. Bovendien betreft de identiteit van de twee vrouwen een kernelement van verzoekers' relaas, zodat redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoekers deze elementen zo correct en duidelijk mogelijk weergeven. Verzoekers poneren nog dat zij bij aanvang van de procedure gevraagd werden tot welke bende de twee vrouwen behoorden en dat zij enkel hun vermoedens geuit hebben, doch dat er geen nuance werd gemaakt in hun verklaringen en alles kort en bondig genoteerd werd. Dit vormt echter een blote bewering. Verzoekers tonen niet aan dat wat in de CGVS-vragenlijst van verzoeker werd opgenomen niet overeenstemt met hetgeen hij heeft verklaard. Uit het administratief dossier blijkt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem in het Spaans werd voorgelezen en dat verzoeker ondertekende, waardoor hij zich uitdrukkelijk akkoord verklaard heeft met de inhoud ervan. Verzoeker vermeldde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud evenmin dat zijn verklaringen op dit punt foutief of onvolledig werden genoteerd, hoewel hij op een ander punt van zijn verklaringen wel een correctie aanbracht (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 4). De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat verzoekers' verklaringen bij aanvang van de procedure, dat de bendeleden tot de bende 18 behoren, tegenstrijdig zijn met verzoeksters' verklaringen en zijn latere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat de bendeleden zich nooit geïdentificeerd hebben.

Verzoekers stellen verder dat verzoeker op de dag van de feiten verzoekster zelf ging ophalen bij haar moeder met een Uber. Met deze herhaling van verzoeksters' verklaringen bij aanvang van de procedure gaan zij er echter aan voorbij dat deze verklaring tegenstrijdig is met verzoeksters' verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hier verklaarde verzoekster immers duidelijk dat verzoeker louter een Uber gestuurd heeft om haar op te halen (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 5B, p. 10). Zich louter scharen achter één der tegenstrijdige verklaringen, zonder elementen aan te voeren waarom die verklaringen de juiste zouden zijn, volstaat niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen.

De loutere verwijzing naar algemene landeninformatie met betrekking tot corruptie bij de Salvadoraanse politie (verzoekschrift, stuk 5) volstaat niet om aannemelijk te maken dat de politie bepaalde zaken niet wou noteren in de klacht die zij neerleggen (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 9). De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verzoekster dit pas voor het eerst vermeldde toen zij geconfronteerd werd met het feit dat de inhoud van de klacht niet overeenstemde met haar verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5B, p. 13). Van verzoekers kan evenwel worden verwacht dat zij dergelijke feiten zo spoedig en volledig mogelijk zouden aanbrengen, temeer daar zij deze klacht zelf neerleggen om de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten te staven en er dus kan worden aangenomen dat zij het tijdig zouden melden indien er zaken foutief of onvolledig werden opgenomen in de klacht. De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat verzoekers' verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de door hen neergelegde klacht, hetgeen de geloofwaardigheid van de aangehaalde feiten en de bewijswaarde van het neergelegde document ondergraaft. De Raad wijst er nog op dat dergelijke klacht gebaseerd is op verzoekers' eigen verklaringen en niet op objectieve vaststellingen, zodat de bewijswaarde van deze klacht hoe dan ook relatief is.

Verzoekers' verwijzing in het verzoekschrift naar de corruptie bij de Salvadoraanse politie biedt evenmin een afdoende verklaring waarom zij pas drie weken na het incident met de bendeleden een klacht zijn gaan indienen. Verzoekers hebben deze feiten tijdens de procedure immers nooit vermeld als de reden waarom zij zo lang gewacht hebben om een klacht bij de politie in te dienen, zodat dit verweer een loutere *post-factum* verklaring betreft. De Raad treedt de commissaris-generaal bovendien bij dat uit de verklaringen van verzoekers kan worden afgeleid dat zij deze klacht hebben ingediend met het oog op hun vertrek uit El Salvador. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift nog aan dat zij hun paspoorten niet hebben aangevraagd omdat zij van plan waren om El Salvador te verlaten. De Raad acht het echter niet aannemelijk dat verzoekster, die verklaarde dat zij na het incident met de bendeleden in januari 2020 niet meer durfde buitenkomen (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 5B, p. 10, 11 en 13), wel een paspoort zou gaan aanvragen louter met het plan om misschien te reizen in de toekomst, zoals verzoeker beweerde (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 5, p. 8). Hun verweer doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat uit hun verklaringen kan worden afgeleid dat zij deze klacht hebben ingediend met het oog op hun vertrek uit El Salvador.

Verzoekers trachten verder de vastgestelde tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoekster, inzake het tijdstip waarop zij het telefoontje ontvingen van een onbekende nummer, te minimaliseren door aan te voeren dat verzoekster bijzonder veel heeft meegemaakt en zich niet alle details en data meer kan herinneren. De Raad merkt echter op dat van verzoekster redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij voor de instanties (in staat is om voldoende) coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat zij de feiten die de aanleiding vormen van haar vlucht uit haar land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van het relaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Verzoekster brengt geen bewijs bij van enige mentale problemen in haar hoofde die haar zouden verhinderen om coherente en consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot de door haar ingeroepen vervolgingsfeiten. Verzoekers' verweer kan dan ook niet aanvaard worden ter verklaring of verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Verzoekers stellen in hun verzoekschrift dat zij een bedreiging via Whatsapp ontvingen nadat zij reeds in België waren, maar dit verweer klemmt met de verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij dit whatsapp-bericht kregen op 5 maart 2020, de dag dat zij naar België kwamen (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 5, p. 11). Het is aldus, in tegenstelling tot hetgeen verzoekers lijken te beweren, wel degelijk vreemd en ongeloofwaardig dat dit bericht over de quarantaine zou spreken terwijl uit de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 7, nr. 1) blijkt dat El Salvador pas op 21 maart 2020 in lockdown ging. Ook verzoekers' bewering dat dit whatsapp-bericht afkomstig was van hetzelfde nummer als de onbekende nummer die verzoeker reeds eerder gebeld had, betreft een loutere *post-factum* bewering in hun hoofde die bovendien klemmt met de verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat de naam op het whatsapp-bericht niets te maken had met de naam van de telefonische oproep (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 5, p. 11). Het verweer in het verzoekschrift doet dan ook geen afbreuk aan de pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissingen omtrent de door verzoekers neergelegde screenshot van whatsapp.

Het algemene verweer in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal de werking van de bendes in El Salvador niet kent wordt op algemene wijze geponeerd. Bovendien klemmt verzoekers' argument met de algemene landeninformatie hierover waarop de bestreden beslissingen steunen.

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, die werd overgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Uw relaas als zou u uw land verlaten hebben omwille van het feit dat u belaagd, bedreigd en bestolen werd door twee bendeleden in de gemeente Soyapango wordt niet geloofwaardig bevonden omdat uw verklaringen met betrekking tot deze feiten geplaagd worden door tegenstrijdigheden en elementen die niet plausibel overkomen.

U verklaart problemen te hebben gekregen toen u uw dochter naar uw moeder ging brengen in Soyapango. Om te beginnen wordt opgemerkt dat u nooit eerder problemen had met bendeleden in de buurt en dit terwijl u uw dochter al sinds ze één jaar oud was twee keer per week naar uw moeder bracht (CGVS (...)B, p. 12). Daarbij weet u ook niet te verklaren om welke reden u plots een doelwit zou zijn geworden voor deze twee vrouwen of waarom u dat in de toekomst nog zou zijn (CGVS (...), p. 13). Dit element doet al afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder komt de werkwijze van uw vervolgers weinig plausibel over. Zo verklaart u dat u weet dat in de buurt van de bushalte de bende 18 domineert en dat het in de buurt van uw moeder de bende Mara Salvatrucha (MS) is (CGVS (...)B, p. 16). Het is echter niet aannemelijk dat bendeleden van een bepaalde bende zich zo maar vrij zouden kunnen verplaatsen van hun eigen grondgebied naar het grondgebied van een andere bende zonder zichzelf in gevaar te brengen. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u belaagd werd door bendeleden van een bepaalde bende en dat zij u volgden naar het huis van uw moeder en zich dus zo begaven op het grondgebied van een andere bende. Deze verklaringen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien geeft u aan dat de vrouwen zich niet identificeerden en dat u ook niet weet van welke bende ze zouden zijn. U stelt dat u zeker bent dat het bendeleden waren omdat ze u niet toevallig controleerden, maar het echt op u gemunt hadden. U zegt dat het misschien kan zijn door uw tattoos (CGVS (...)B, p. 9, p.16). U baseert zich echter op vermoedens die u niet weet hard te maken. De vrouwen hebben zich namelijk niet geïdentificeerd, ze hebben niets gezegd over uw tattoos en er zijn geen aanwijzingen om er vanuit te gaan dat ze het om een bepaalde reden specifiek op u gemunt hadden (CGVS (...)B, p. 16). Het is dan ook niet aannemelijk dat u plots door deze personen geviseerd werd. Bovendien zijn uw verklaringen strijdig met die van uw man. Hij beweerde namelijk bij zijn interview bij de DVZ dat de vrouwen van de bende 18 waren en dat ze u aanspraken omdat u tatoeages had (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Bij het CGVS spreekt uw man zijn eigen verklaringen dan weer tegen door te zeggen dat de vrouwen zich niet identificeerden dus dat hij niet weet of ze van de bende 18 of van de bende MS waren (CGVS (...), p. 9). Ook over wat gebeurde na de feiten legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens uw eerste interview bij de DVZ dat uw man u kwam ophalen bij uw moeder in Soyapango (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaart u echter dat uw man zich nooit naar Soyapango begaf omdat dat te gevaarlijk was en dat hij daarom die dag een Uber stuurde om u op te halen (CGVS (...)B, p. 10). Al deze tegenstrijdigheden halen uw geloofwaardigheid verder onderuit.

Wat betreft de klacht die u voorlegt wordt opgemerkt dat de inhoud ervan niet overeen komt met uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Zo staat er in de klacht te lezen dat u door twee vrouwen werd aangesproken aan de bushalte en dat ze uw zak doorzochten. Nadat u aan de vrouwen zei dat u uw identiteitskaart niet bijhad zeiden ze dat ze u niet meer wilden zien of ze zouden u doden. Daarna zouden de vrouwen vertrokken zijn (stuk 9). Hieruit blijkt dus volstrekt niet dat de vrouwen u om een bepaalde reden als doelwit zagen. Bovendien staat er ook nergens vermeld dat ze uw spullen zouden hebben meegenomen. Meer nog bij de omschrijving van de feiten staat enkel dat het om ‘verbale beledigingen’ ging. Nergens staat in de aangifte iets vermeld van een diefstal of een overval, dit terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat uw pampertas met wat babyspullen, wat geld en uw gsm werd meegenomen (CGVS (...)B, p. 9-10, p. 13-14). Het feit dat de inhoud van uw klacht strijdig is met uw verklaringen bij het CGVS raakt eens te meer aan de geloofwaardigheid van het bestaan van de ingeroepen feiten. Ook de bewijswaarde van het document wordt hierdoor verminderd.

Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden zegt u dat de politie uw verklaring niet wilde noteren en dat men u simpelweg zei dat u beter niet meer naar Soyapango ging. Verder blijft u herhalen dat de politie geen interesse had in uw verhaal en daarom niet de volledige feiten noteerde (CGVS (...)B, p. 13). Het is echter niet aannemelijk dat de politie in dat geval zo maar uw verklaringen zou aanpassen en niet zou noteren wat u zei. Bovendien hebt u nooit eerder aangegeven dat de klacht niet correct genoteerd werd en zegt u dat pas wanneer er tijdens uw persoonlijk onderhoud expliciet naar gevraagd wordt (CGVS

(...)B, p. 13). Het feit dat u hierover niets vermeldt tot het u gevraagd wordt tast dan ook verder de geloofwaardigheid van de gebeurtenis aan.

Daarenboven is het ook weinig aannemelijk dat u niet meteen na de feiten klacht zou gaan indienen, maar dat u hier bijna drie weken mee zou hebben gewacht. U tracht dit te verklaren door te zeggen dat u bang was en moest wachten op uw man (CGVS(...)B, p. 14). Het is echter niet aannemelijk dat uw man zich op geen enkel moment vroeger zou kunnen vrij maken om met u naar de politie te gaan. Wanneer dergelijke feiten zich voordoen en u hulp zoekt bij de politie, mag men toch verwachten dat u sneller aangifte gaat doen en daarbij verzekert dat alles correct genoteerd wordt. Hierbij wordt nog opgemerkt dat u klacht ging indienen op dezelfde dag dat jullie de paspoorten aanvroegen waaruit wordt afgeleid dat u op het moment dat u de klacht liet opstellen al beslist had dat u het land ging verlaten. Ook uw man vermeldde bij zijn interview bij de DVZ dat hij begon op te zoeken naar welk land jullie konden vluchten alvorens hij vermeldde dat u klacht ging indienen op 7 februari (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Het lijkt er dan ook op dat u enkel aangifte indiende met het idee de klacht als bewijsstuk te hebben wanneer u het land zou verlaten. Deze vaststellingen zorgen er opnieuw voor dat de bewijswaarde van uw document verminderd wordt, net als de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Na het indienen van de aanklacht en vlak voor u het land ging verlaten zou uw man nog een keer gebeld zijn door een onbekend nummer waarbij de beller jullie aanmaande naar het politiekantoor van Soyapango te gaan (CGVS (...)B, p. 14). Om te beginnen bent u tegenstrijdig over wanneer jullie nu precies gecontacteerd werden. Zo verklaarde u bij de DVZ dat het drie dagen na het indienen van de aanklacht was, wat begin februari zou zijn (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat het drie dagen voor jullie vertrek uit het land was, wat overeenkomt met de verklaringen van uw man, maar zou betekenen dat het begin maart was (CGVS (...), p. 10; CGVS (...)B, p. 14). Verder zijn jullie verklaringen wat betreft de inhoud van het telefoontje zijn vaag en onaannemelijk, er wordt dan ook geen geloof aan gehecht. Zo verklaart u dat uw man gebeld werd door een persoon die zei dat hij A. heette en dat jullie naar het politiekantoor in Soyapango moesten gaan, verder weet u er niets over (CGVS (...)B, p. 15). Volgens uw man was het inderdaad iemand genaamd A. en wilde die jullie iets aandoen, maar hij weet niet wie die persoon is (CGVS (...), p. 11). Hoe dan ook zouden jullie na dit ene telefoontje niets meer van deze persoon vernomen hebben. Jullie gingen niet naar het politiekantoor in Soyapango en hadden geen verdere problemen (CGVS (...)B, p. 15). Uit deze oproep blijkt dan ook geen nood aan internationale bescherming.

Naast het telefoontje vermeldt u nog één Whatsapp-bericht dat uw man zou ontvangen hebben rond de tijd dat jullie het land verlieten, u legt hiervan een printscreen neer. Om te beginnen wordt opgemerkt dat u verklaart dat u eigenlijk niet zeker weet of uw man het bericht ontving toen jullie al hier waren of nog ginder. Daarnaast zegt u dat de verzender zich voorstelde als A. (CGVS (...)B, p.15). Uw man daarentegen verklaart dat hij zijn gsm achterliet bij zijn moeder toen jullie het land verlieten en dat hij op de dag dat jullie vertrokken waren een printscreen van zijn moeder kreeg met de melding dat er een bericht was toegekomen (CGVS (...), p. 11). Uit de printscreen zelf kan de datum niet worden afgeleid aangezien er enkel 'vandaag' op staat. Hoe dan ook is jullie tijdslijn niet geloofwaardig aangezien de door jullie aangehaalde feiten dateren van vlak voor de coronapandemie en de eerste quarantaineperiode in El Salvador pas begon op 21 maart 2020 (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u rond 5 maart 2020 al dergelijk bericht ontving. Ook wat betreft de inhoud van dit bericht kan totaal geen link met jullie zaak worden gelegd. Evenmin kan eruit worden afgeleid dat jullie gevaar liepen of bedreigd werden. In het bericht staat immers niets anders te lezen dan: "Goedemiddag, na de quarantaine zullen we weer werken om u te dienen", er wordt dus niets vermeld over een zekere 'A.'. Initieel verklaart uw man nog dat hij vermoedt dat het bericht misschien van de politie kon zijn (CGVS (...), p. 11). Er is echter geen enkele aanwijzing om aan te nemen dat het bericht dat hij kreeg van de politie kwam. Hij verklaart dat door te zeggen dat er verwezen wordt naar het behandelen van 'uw zaak', maar dat is niet wat er in het bericht staat. Zijn naam of uw naam of die van jullie dochter worden niet vermeld, de berichten zijn niet ondertekend, het is niet duidelijk van wie de berichten afkomstig zijn en er wordt niets specifiek over een zaak vermeld. Dat uw man denkt dat het bericht misschien van de politie zou zijn houdt dan ook geen steek. Bovendien hebben jullie, behoudens dit bericht en tot op heden, nooit nog iets vernomen van bendeleden of van de politie (CGVS (...), p. 11). Deze printscreen is dan ook onvoldoende bewijskrachtig om in uwen hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat u gevaar loopt bij een eventuele terugkeer naar El Salvador.

Het loutere feit dat jullie tattoos hebben, volstaat evenmin om in uwen hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Naast bovenstaande problemen, die niet geloofwaardig blijken, haalt u immers geen andere elementen aan die erop wijzen dat u omwille van uw tattoos nood zou hebben aan

internationale bescherming. Uw man verklaart bovendien zelf dat hij nooit problemen heeft ondervonden in El Salvador, niet omwille van zijn tatoeages en niet om andere redenen (CGVS (...), p. 9).

Verder legt u een persartikel voor waarin de moord op een man in 2018 in de colonia Santa Rita vermeld wordt, volgens u gaat dit over uw neef. Wat betreft de moord op uw neef wordt opgemerkt dat, hoewel het om zware feiten gaat, uit deze specifieke situatie geen nood aan bescherming in uw hoofd kan worden afgeleid aangezien u of uw man hier niet persoonlijk bij betrokken waren. Uw neef waarschuwde u op voorhand dat hij problemen had, waardoor jullie al verhuisd waren toen hij vermoord werd. Verder geeft u zelf aan nooit problemen te hebben gekend tijdens uw verblijf van bijna twee jaar in de colonia Santa Rita (CGVS (...)B, p. 11).

Wat betreft de moord op de eigenaar van de carwash in jullie buurt wordt vastgesteld dat jullie, noch jullie familie, hier persoonlijk iets mee te maken hadden. Hoewel verwerpelijk, kan uit deze situatie dan geen nood aan bescherming worden afgeleid. Uw schoonvader en schoonzus leken in dit geval toevallige passanten die zich op het verkeerde moment op de verkeerde plaats bevonden (CGVS (...)B, p. 17, CGVS (...), p. 7). Het nieuwsbericht van Facebook dat u voorlegt bevestigt de moord op de eigenaar van de carwash, maar verandert niets aan de inhoud van uw beslissing. Het persartikel dat u voorlegt bevestigt de verklaringen van uw man aangaande een eerdere aanval op dezelfde persoon in juni 2020 (CGVS (...), p. 12).

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat er zwaarwegende redenen bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie moet koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u indient kunnen aan bovenstaande beslissing niets veranderen. Jullie internationale paspoorten, jullie nationale identiteitskaarten, jullie huwelijksakte, het paspoort en de geboorteakte van jullie dochter bevestigen jullie identiteit die momenteel door het CGVS niet betwist wordt.

De voorpagina van de krant, waar een titel op staat over de verdwijning van een jongetje van drie, dient u in ter illustratie van de algemene situatie in uw land (CGVS (...)B, p. 13). Het CGVS is op de hoogte van deze situatie, maar stelt vast dat het louter verwijzen naar een bepaalde situatie niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. U moet dit in concreto aantonen en blijft wat dat betreft in gebreke."

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing, maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden.

Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel

48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekers niet aannemelijk maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij door de huidige COVID-19 crisis bij een terugkeer naar El Salvador geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet worden met deze ziekte, merkt de Raad op dat dit element niet relevant is aangezien er geen sprake is van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht.

Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP